KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.4.2010
KOM(2010)137 wersja ostateczna

2010/0075 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Korei

UZASADNIENIE

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Załączony wniosek stanowi instrument prawny umożliwiający zawarcie Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei (Korea), z drugiej strony:

- wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o wolnym handlu.

Negocjacje umowy o wolnym handlu UE-Korea zostały przeprowadzone zgodnie z celami wyznaczonymi w komunikacie Komisji „Globalny wymiar Europy – Konkurowanie na światowym rynku”[1], w którym ponownie określono wkład unijnej polityki handlowej w europejską strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. W wymienionym komunikacie potwierdzono zaangażowanie UE w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) będącej najskuteczniejszym środkiem służącym rozszerzaniu handlu i zarządzaniu nim z korzyścią dla wszystkich. Podkreślono także, że dauhańska agenda rozwoju (DDA) pozostaje najważniejszym priorytetem dla UE. We wskazanym komunikacie potwierdzono także, iż UE powinna korzystać z doświadczeń WTO, aby tworzyć nowe możliwości dla wzrostu poprzez dalsze otwieranie rynków na handel i inwestycje. Wymieniono tam także szereg powiązanych inicjatyw w zakresie polityki handlowej, które wspomagają działania zmierzające do zakończenia negocjacji w ramach WTO. Jednym z proponowanych elementów tych inicjatyw było negocjowanie starannie dobranych, kompleksowych umów o wolnym handlu.

Po przyjęciu wytycznych negocjacyjnych przez Radę w dniu 23 kwietnia 2007 r. rozpoczęły się negocjacje z Koreą w Seulu w dniu 6 maja 2007 r. Celem wyznaczonym przez Komisję w uzasadnieniu towarzyszącym zaleceniu Komisji dla Rady, upoważniającym Komisję do rozpoczęcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich negocjacji dotyczących umowy o wolnym handlu z Republiką Korei, było zakończenie negocjacji nie później niż w dwa lata po ich faktycznym rozpoczęciu. Parafowanie umowy o wolnym handlu przez Komisarza ds. Handlu i koreańskiego Ministra ds. Handlu, które odbyło się w Brukseli w dniu 15 października 2009 r., oznaczało zakończenie negocjacji po okresie krótszym niż 2,5 roku.

Komitet Rady ds. Polityki Handlowej (dawny „Komitet Art. 133”) informował ustnie i pisemnie państwa członkowskie UE o procesie negocjacji z Koreą. Parlament Europejski był również regularnie informowany o rozwoju sytuacji przez swoją Komisję Handlu Międzynarodowego (INTA).

W ramach przygotowań do negocjacji Komisja sporządziła ocenę skutków, która zawiera analizę możliwego wpływu umowy o wolnym handlu z Koreą Południową. Szczegółowa ocena oddziaływania na zrównoważony rozwój handlu badająca potencjalny wpływ tej Umowy pod kątem gospodarczym, społecznym i środowiskowym była prowadzona równolegle z negocjacjami. Opracowano także dodatkowe analizy jakościowe i ilościowe dotyczące umowy o wolnym handlu.

[1] „Globalny wymiar Europy – Konkurowanie na światowym rynku” - COM(2006) 567 z 4.10.2006 r.

W dniu 13 grudnia 2007 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Koreą, która stanowiła wartościowy wkład w negocjacje.

2. CHARAKTER I ZAKRES UMOWY

Zgodnie z wytycznymi negocjacyjnymi przyjętymi przez Radę, negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu z Koreą miały na celu zapewnienie kompleksowej i wyważonej umowy całkowicie zgodnej z zasadami i ze zobowiązaniami w ramach WTO. Wymieniona umowa przewiduje stopniową i wzajemną liberalizację handlu towarami i usługami oraz zasad dotyczących kwestii związanych z handlem.

Umowa o wolnym handlu UE-Korea osiąga wymienione cele i jest pierwszą taką umową, której negocjacje zostały ukończone w ramach strategii „Globalny wymiar Europy". Zawiera ona wszystkie środki konieczne do ustanowienia wolnego obszaru handlowego zgodnie z postanowieniami art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT 1994). Obie Strony zgodziły się, by jak najszybciej wdrożyć zobowiązania w zakresie liberalizacji i w terminie 5 lat zniosą 98,7 % ceł, w ujęciu wartości wymiany handlowej, dotyczących sektora przemysłowego i rolnego. Pozostała część ceł zostanie prawie całkowicie zniesiona w okresie przejściowym, z wyjątkiem pewnej liczby produktów rolnych, takich jak ryż lub czosnek.

Ponadto negocjacje w sprawie załączników sektorowych dotyczących elektroniki, pojazdów silnikowych i ich części, produktów farmaceutycznych i wyrobów medycznych oraz chemikaliów prowadzono w celu zniesienia barier pozataryfowych. Umowa o wolnym handlu zawiera odrębne rozdziały dotyczące środków ochrony handlu, barier technicznych w handlu, środków sanitarnych i fitosanitarnych oraz ułatwień celnych i handlowych.

Przedmiotowa Umowa zawiera także rozdział dotyczący usług, zakładania przedsiębiorstw i handlu elektronicznego oraz powiązany harmonogram zobowiązań, które znacznie wykraczają poza zobowiązania obu Stron w ramach Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS) oraz są zgodne z art. V GATS. W Umowie znajduje się również rozdział dotyczący płatności bieżących i przepływów kapitału.

W odniesieniu do zasad umowa o wolnym handlu przewiduje daleko idące zobowiązania w dziedzinie konkurencji, obejmującej pomoc państwa, własności intelektualnej (włącznie z egzekwowaniem przepisów) oraz zamówień publicznych. Zaawansowane i wiążące postanowienia horyzontalne dotyczące przejrzystości regulacyjnej w obszarach istotnych dla wzajemnego handlu i inwestycji zostały również włączone do Umowy.

Umowa obejmuje protokoły dotyczące reguł pochodzenia i pomocy administracyjnej w sprawach celnych, które zawierają postanowienia odnoszące się do pochodzenia produktów i służące określeniu ceł stosowanych wobec danych produktów będących przedmiotem handlu, postanowienia dotyczące dowodów pochodzenia oraz postanowienia w sprawie uzgodnień związanych ze współpracą między organami celnymi.

Umowa o wolnym handlu obejmuje także specjalny protokół w sprawie współpracy kulturalnej, który określa podstawy dla nawiązania dialogu politycznego i współpracy w ułatwianiu wymiany związanej z działalnością kulturalną. Wymienione podstawy obejmują strukturę instytucjonalną w zakresie wdrażania, która została wyodrębniona z umowy o

wolnym handlu poprzez ustanowienie oddzielnego komitetu i specjalnego mechanizmu rozstrzygania sporów.

Wynegocjowano również rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju, który obejmuje kwestie społeczne i środowiskowe. Wymieniony rozdział zawiera postanowienia w sprawie współpracy i ustanawia nowy mechanizm monitoringu obejmujący uczestnictwo społeczeństwa obywatelskiego poprzez forum społeczeństwa obywatelskiego.

Postanowienia instytucjonalne przewidują ustanowienie Komitetu ds. Handlu w celu sprawowania nadzoru nad wdrażaniem umowy o wolnym handlu oraz rozważania sposobów służących zacieśnianiu stosunków handlowych między Stronami. Przewidziano także skuteczny mechanizm rozstrzygania sporów. Komitet ds. Handlu składa się z przedstawicieli Unii Europejskiej i Korei. Działania wymienionego Komitetu oraz jego specjalnych komitetów, grup roboczych i innych organów są przedmiotem sprawozdań składanych przez niego Wspólnemu Komitetowi ustanowionemu w ramach zaktualizowanej umowy ramowej. Zaktualizowana umowa ramowa oraz umowa o wolnym handlu stanowią ważny postęp w stosunkach między UE i Koreą. Zgodnie z wnioskiem Rady obie umowy są prawnie i instytucjonalnie powiązane.

Zdaniem Komisji umowa o wolnym handlu UE-Korea jest, w najszerszym możliwym zakresie, zgodna z wytycznymi negocjacyjnymi zatwierdzonymi przez Radę oraz z zaleceniami Parlamentu Europejskiego zawartymi w jego rezolucji z dnia 13 grudnia 2007 r.

3. PROCEDURY

Do czasu wejścia w życie umowy o wolnym handlu w Umowie przewidziano jej tymczasowe stosowanie.

Komisja ocenia wyniki negocjacji jako satysfakcjonujące i zwraca się do Rady z wnioskiem o:

– zawarcie umowy o wolnym handlu w imieniu Unii.

Parlament Europejski zostanie poproszony o wyrażenie zgody na zawarcie umowy o wolnym handlu.

Państwa członkowskie również są stronami tej Umowy, która powinna być przez nie ratyfikowana zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami.

2010/0075 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Korei

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, 100 ust. 2, 167 ust. 3 i 207 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji[2],

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego[3],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich negocjacji dotyczących umowy o wolnym handlu z Republiką Korei.

(2) Wymienione negocjacje zakończono, a Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Korei (zwana dalej „Umową") została parafowana w dniu 15 października 2009 r.

(3) Umowa została podpisana w imieniu Unii Europejskiej w dniu [...] r. i jest stosowana tymczasowo z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

(4) Umowę należy zatwierdzić.

(5) Celem Umowy nie jest wpływanie na prawa inwestorów państw członkowskich Unii Europejskiej do korzystania z lepszego traktowania przewidzianego w innych umowach związanych z inwestycjami, w których państwo członkowskie i Korea są stronami.

(6) Zgodnie z art. 218 ust. 7 Traktatu Rada powinna upoważnić Komisję do zatwierdzenia niektórych niewielkich zmian wprowadzanych do Umowy. Należy upoważnić Komisję do ogłoszenia wygaśnięcia uprawnienia związanego z koprodukcją, które przewidziano w art. 5 protokołu w sprawie współpracy kulturalnej, chyba że Komisja stwierdzi, iż uprawnienie to powinno być utrzymane, a Rada zatwierdzi tę decyzję zgodnie ze specjalną procedurą konieczną w przypadku tego szczególnie istotnego elementu Umowy, która ma zostać zawarta przez Unię Europejską i jej państwa

[2] Dz.U. C […] z […], s. […].
[3] Dz.U. C […] z […], s. […].

członkowskie. Ponadto należy upoważnić Komisję do zatwierdzenia zmian, które są przyjmowane przez grupę roboczą ds. oznaczeń geograficznych zgodnie z art. 10.25 Umowy.

(7) Należy ustanowić właściwe procedury dotyczące ochrony oznaczeń geograficznych, które są objęte ochroną zgodnie z Umową.

(8) W ramach sprawowania swojej funkcji, na mocy art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej, Komisja jest zobowiązana do wszczęcia procedur związanych z ograniczeniami zwrotu ceł, środkami ochronnymi i rozstrzyganiem sporów w przypadkach, gdy spełnione są warunki określone w odpowiednich postanowieniach. W odniesieniu do wykonania postanowień art. 14 (zwrot ceł lub zwolnienie z należności celnych) protokołu dotyczącego definicji „produktów pochodzących" i metod współpracy administracyjnej Umowy, Komisja będzie kierować się swoją deklaracją towarzyszącą przyjęciu niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Korei zostaje niniejszym zawarta w imieniu Unii Europejskiej.

Tekst Umowy dołączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę uprawnioną do dokonania w imieniu Unii Europejskiej powiadomienia, o którym mowa w art. 15.10 ust. 2 Umowy, w celu wyrażenia zgody Unii Europejskiej na to, aby Umowa stała się dla niej wiążąca.

Artykuł 3

1. Komisja przekazuje Korei informację o zamiarze Unii Europejskiej dotyczącym nieprzedłużania okresu obowiązywania uprawnienia związanego z koprodukcją, zgodnie z art. 5 protokołu w sprawie współpracy kulturalnej w następstwie procedury określonej w art. 5 ust. 8 wymienionego protokołu, chyba że Rada, na wniosek Komisji, zgodzi się w terminie czterech miesięcy przed końcem takiego okresu obowiązywania uprawnienia na jego utrzymanie. Jeżeli Rada zgodzi się na utrzymanie uprawnienia, to niniejszy przepis będzie miał zastosowanie z końcem przedłużonego okresu obowiązywania uprawnienia. Specjalnie do celów podejmowania decyzji o utrzymaniu okresu obowiązywania uprawnienia Rada stanowi jednomyślnie.

2. Do celów stosowania art. 10.25 Umowy, Komisja w imieniu Unii Europejskiej zatwierdza zmiany wprowadzane do Umowy decyzjami grupy roboczej ds. oznaczeń geograficznych. W przypadku gdy zainteresowane strony nie mogą osiągnąć porozumienia w związku z zastrzeżeniami dotyczącymi oznaczeń geograficznych, Komisja przyjmuje stanowisko zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 ust. 2

rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006. Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na jeden miesiąc.

Artykuł 4

1. Nazwa chroniona na mocy podsekcji C „Oznaczenia Geograficzne" rozdziału 10 Umowy może być wykorzystywana przez dowolny podmiot wprowadzający do obrotu produkty rolne, środki spożywcze, wina, wina aromatyzowane lub okowity, które zgodne są z odpowiadającymi im specyfikacjami.

2. Instytucje Unii Europejskiej i państw członkowskich zapewniają przestrzeganie ochrony przewidzianej w art. 10.18 do art. 10.23 Umowy również na wniosek zainteresowanej strony.

Artykuł 5

Stanowisko, jakie powinien przyjąć Komitet ds. Współpracy Kulturalnej w sprawie decyzji wywierających skutki prawne, jest określone przez Radę stanowiącą zgodnie z Traktatem. Przedstawicielami Unii Europejskiej w Komitecie ds. Współpracy Kulturalnej są wyżsi urzędnicy administracji Komisji i państw członkowskich, którzy mają wiedzę i doświadczenie w kwestiach i praktykach związanych z kulturą oraz którzy przedstawiają stanowisko Unii Europejskiej zgodnie z Traktatem.

Artykuł 6

W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w załączniku II(a) protokołu dotyczącego definicji „produktów pochodzących" i metod współpracy administracyjnej Umowy zastosowanie ma art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r.

Artykuł 7

Postanowienia Umowy nie są interpretowane jako przyznające prawa lub nakładające obowiązki, na które można bezpośrednio powoływać się w sądach Unii Europejskiej lub państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW, KTÓRYCH WPŁYW NA BUDŻET OGRANICZA SIĘ WYŁĄCZNIE DO DOCHODÓW

1. TYTUŁ WNIOSKU:

DECYZJA RADY w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Korei

2. POZYCJE W BUDŻECIE:

Rozdział i artykuł: 12 0

Kwota zapisana w budżecie na koniec okresu wprowadzania w życie

3. WPŁYW FINANSOWY

☐ Wniosek nie ma wpływu finansowego

☒ Wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma następujący wpływ finansowy na dochody:

(mln EUR do 1 miejsca po przecinku)

Pozycja w budżecie	Dochody[4]	Okres 12 miesięcy, od dnia dd/mm/rrrr	[Rok n]
Artykuł …	*Wpływ na zasoby własne*		801,2

Sytuacja po rozpoczęciu działania					
	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
Artykuł …					
Artykuł …					

[4] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty rolne, opłaty wyrównawcze od cukru, cła) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

4. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

W celu ochrony zasobów własnych Unii Europejskiej, Umowa zawiera postanowienia mające na celu zapewnienie prawidłowego przestrzegania przez kraj partnerski warunków dotyczących stosowania koncesji handlowych na mocy pkt. 3 „Wpływ finansowy", w szczególności w protokole 1 dotyczącym reguł pochodzenia oraz protokole 2 dotyczącym wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych. Wymienione postanowienia uzupełniają przepisy celne UE mające zastosowanie do wszystkich przywożonych towarów (w szczególności Kodeks Celny UE i jego przepisy wykonawcze) oraz przepisy dotyczące zobowiązań państw członkowskich w zakresie kontroli zasobów własnych (w szczególności rozporządzenie Rady 1150/2000).

5. INNE UWAGI

Niniejsze szacunki opierają się na średniej wielkości przywozu w latach 2004-2006. Odzwierciedla to w sposób najbardziej realistyczny zmiany w przywozie z Korei. Wymienione szacunki nie uwzględniają jednak prawdopodobnego wzrostu przywozu produktów objętych stopniowym obniżaniem ceł, który częściowo zrównoważy utratę dochodów.